

idyllisk Forening af de tre Kunstarter passede for en lille By, der hverken havde Kunstnere eller Penge til mere end eet Komediehus, og hvor desuden Operaen ikke var bleven den store selvstændige Kunststart som i vore Dage, men hvor stemmebegavede Skuespillere i mange Tilfælde kunde tilfredsstille dens Fordringer, saa at der ingen fast Grænse fandtes mellem de to Kunstarters Personaler. Men hine idylliske Tilstande ere forlængst forbi.« Udviklingen har ført og maattet føre til, at »den internationale Kunst — Operaen — er i Færd med at fortrænge den nationale Kunst — Skuespillet — fra det fælles Hjem.« »Skuespillerne maa have deres eget Hus, hvor de ikke baade kunstnerisk og pekuniært holdes nede af en anden Kunststart«, »Skuespilkunsten maa have en Scene, hvor den kan udvikle en ny Stab af Kunstnere,« og samtidig »vil Operaen (og Balletten) under en selvstændig, fritstillet Ledelse have alle Betingelser for at gaa en ærefuld Fremtid i Møde i det Hus, som før eller senere maa blive dens ubestridte Eje,« — et Hus, som aldrig har egnet sig for Fremførelse af Skuespil. »Talescenen har sikkert aldrig i højere Grad end netop nu været en Livssag for det kgl. Teaters Fremtid.« — Disse Direktør Christiansens »Bemærkninger« gav Anledning til en Række Udtalelser fra forskellig Side saavel i Betænkningen som under Forhandlingerne i Salen. — Af Udvalgets Medlemmer sluttede *Højres* og *Socialdemokratiets Medlemmer* sig fuldt ud til Direktør Christiansens Standpunkt: at Talescenen er en Livssag for Teatrets Fremtid, og disse Medlemmer udtale Haabet om, at Ministeren efter de 3 Aar vil foreslaa, at der, eventuelt med Tilskud fra Københavns Kommune, bygges en Talescene — helst i Forbindelse med den nuværende Teaterbygning. Ogsaa to af Venstre-Reform-Partiets Repræsentanter i Udvalget, *Jensen-Sønderup* og *Bluhme*, ere inde paa Tanken om en Talescene. *Jensen-Sønderup* føler sig overbevist om, at den Tid ikke er fjern, da det vil vise sig nødvendigt at foretage en Adskillelse mellem Skuespil og Opera; at ofre Millioner paa Opførelsen af en ny Talescene, for at den nuværende Bygning kan bruges til Opera, kan han imidlertid ikke betragte som en Opgave for Staten, men den Mulighed kunde vel ikke betragtes som ganske udelukket, at der ved Initiativ fra privat Side kunde faas opført en Talescene i Forbindelse med det nuværende Teater — og den Mulighed maatte da tillige holdes aaben, at Staten overlod et privat Selskab Driften af begge Teatrene. Skulde det ikke lykkes at faa en Adskillelse af de 3 Kunstarter ad denne Vej, vil der efter dette Medlems Mening efter Udløbet af den nye Forsøgstid ikke have anden Udvej end at opgive Operaen og ombygge Scenen til Brug for Skuespillet.